

Sygn. akt XVII AmE 103/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Wioleta Donoch

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **J. Ł. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) w Ł.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 27 kwietnia 2016 r., znak (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od J. Ł. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) w Ł. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 1440 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 103/16

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 27 kwietnia 2016 r., znak: (...), na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 56 ust. 2 pkt 1, ust. 3 i 4 oraz ust. 6 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r., poz. 23), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej Panu J. Ł. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą J. Ł. PHU (...) z siedzibą w Ł., w związku z ujawnieniem w prowadzonej przez ww. Przedsiębiorcę koncesjonowanej działalności gospodarczej, polegającej obrocie paliwami ciekłymi, nieprawidłowości polegających na nieprzestrzeganiu obowiązków wynikających z koncesji poprzez wprowadzanie do obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami wynikającymi z norm określonych prawem, co stanowi naruszenie warunku 2.2.1. udzielonej Przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 15 grudnia 2005 r. nr (...) (warunku 2.4.1. koncesji z dnia 10 lutego 2015 r. nr (...), obowiązującej od dnia 21 grudnia 2015 r.), a tym samym - wypełnienie dyspozycji art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne, orzekł że:

1. Przedsiębiorca: Pan J. Ł. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą J. Ł. PHU (...) z siedzibą w Ł., ul. (...), naruszył warunek 2.2.1. koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 15 grudnia 2005 r. nr (...) (warunek 2.4.1. koncesji z dnia 10 lutego 2015 r. nr (...), obowiązującej od dnia 21 grudnia 2015 r.), w ten sposób, iż wprowadził do obrotu

poprzez stację paliw mieszczącą się w miejscowości P., benzynę bezołowiową 95, której parametry jakościowe nie spełniały norm określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1058).

2. Za działania opisane w punkcie 1 wymierzył J. Ł. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą J. Ł. PHU (...) z siedzibą w Ł. karę pieniężną w wysokości 60 000 zł (słownie: „sześćdziesiąt tysięcy złotych”).

W uzasadnieniu Prezes URE wskazał m.in., że Przedsiębiorca wprowadzał do obrotu benzynę bezołowiową 95, której parametry nie odpowiadały normom tego paliwa określonym w rozporządzeniu Ministra Gospodarki w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych. Przedsiębiorca wprowadził do obrotu, za pośrednictwem stacji paliw w miejscowości P., benzynę bezołowiową 95 o niewłaściwej jakości (udokumentowane norm jakościowych w zakresie zawyżonej zawartości siarki, zawyżonej temperatury końca destylacji i zaniżonej liczby oktanowej). W ramach prowadzonej koncesjonowanej działalności gospodarczej Przedsiębiorca nie podejmował żadnych działań ostrożnościowo-prewencyjnych w celu zabezpieczenia się przed ewentualnym wprowadzeniem do obrotu benzyny bezołowiowej 95, która nie spełniała norm jakościowych, polegając przy tym w całości na dowodach jakości przedstawianych przez dostawcę tego paliwa. Wbrew zakazowi wynikającemu z warunku 2.2.1 koncesji z dnia 15 grudnia 2005 r., prowadził do obrotu poprzez stację paliw w miejscowości P. benzynę bezołowiową 95, której parametry jakościowe w sposób znaczny odbiegały od norm jakościowych. W zakresie szkodliwości czynu, zachowanie właściwych parametrów wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych jest niezwykle istotne z uwagi na ochronę środowiska, wpływ tych paliw na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zaopatrywanych w ww. paliwa ciekłe. Dlatego stopień szkodliwości czynu jest znaczny, biorąc pod uwagę wartość największych przekroczeń norm jakościowych, które wynosiły odpowiednio w przypadku kontroli w dniu 26 maja 2015 r.: 106,90% zawartości siarki oraz 1,73% temperatury końca destylacji zaś w przypadku kontroli w dniu 8 czerwca 2015 r.: -0,32% badawczej liczby oktanowej, 175,86% zawartości siarki oraz 5,23% temperatury końca destylacji. Przedsiębiorca nie podjął ponadto żadnych działań ostrożnościowo-prewencyjnych w celu zabezpieczenia się przed ewentualnością wprowadzenia do obrotu benzyny bezołowiowej 95 niespełniającej norm jakościowych, polegając tylko i wyłącznie na zaufaniu oraz świadectwach jakości przedstawianych przez jego dostawcę co w ocenie Prezesa URE nosi znamiona zaniedbania. Prezes URE stwierdził również, iż gdyby obowiązek przedsiębiorcy prowadzącego obrót paliwami ciekłymi ograniczał się jedynie do sprzedaży paliwa dostarczonego mu przez określonego dostawcę (bez obowiązku dania ręką co do jakości tego paliwa), kontrola jakości paliwa na stacjach paliw w ogóle by nie istniała. Wysokość kary określona została natomiast na podstawie przedstawionych informacji i dokumentów potwierdzających wielkość przychodów osiągniętych przez Przedsiębiorcę z tytułu prowadzonej działalności koncesjonowanej w roku 2015, które wynosiły (...) zł (przy osiągniętym dochodzie z całej prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości (...) zł). Zatem wymierzona kara stanowi zaledwie (...) % przychodów osiągniętych z tytułu prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej.

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł J. Ł. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Ł., stwierdzając iż jest ona bezpodstawna i nieuzasadniona, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji. Odwołujący nie zgodził się ze stwierdzeniem, iż w prowadzeniu działalności wystąpiły nieprawidłowości polegające na nieprzestrzeganiu obowiązków wynikających z koncesji, tj. warunku 2.2.1. udzielonej koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 15 grudnia 2005 r. oraz nie naruszył warunku koncesji 2.4.1. z dnia 10 lutego 2015 r. Stwierdził on, iż nie wprowadził do obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami wynikającymi z norm określonych prawem. Od początku prowadzenia działalności koncesjonowanej zawsze posiadał aktualny i ważny dokument określający parametry fizyko-chemiczne danej partii paliwa będącego przedmiotem obrotu. Dodał, że w koncesji wydanej w dniu 15 grudnia 2005 r. nie ma wskazanego warunku, który nakazuje każdorazowo przeprowadzenia kontroli monitorującej jakość wprowadzonej już do obrotu danej partii paliwa dostarczonej przez dostawcę nie posiadającego własnej bazy magazynowej poprzez pobranie próbek i przekazanie ich do akredytowanego laboratorium. Odwołujący wskazał, że dostawca transportuje tym samym pojazdem różne paliwa ciekłe, to jest między innymi : olej opałowy, olej napędowy oraz benzynę bezołowiową, które posiadają zupełnie inne parametry fizyko-chemiczne. Jego zdaniem firma PPHU (...), (...) Spółka Jawna z siedzibą w H. nie dochowała należytej staranności

poprzez nie opróżnienie w całości zbiornika po innym paliwie ciekłym, czyli oleju opałowym lub oleju napędowym, co mogło mieć istotny wpływ na dostarczoną na moją stację benzyny bezołowiowej 95. Dostawca oraz kierowca nie posiadając własnej bazy magazynowej, w jego ocenie, uchyła się od kontroli jakości paliwa i wykorzystując lukę prawną mogą „legalnie” generować korzyści finansowe. Odwołujący w przeciwieństwie do owego dostawcy oraz kierowcy nie ma, w swojej ocenie, żadnej korzyści majątkowej, ponieważ kupował paliwo w cenach nie odbiegających od cen rynkowych. Nie zgodził się w związku z tym, z przerzuceniem na niego odpowiedzialności za czyn niezgodny z prawem popełniony przez firmę PPHU (...), (...) Spółka Jawna z siedzibą w H.. Jego daniem, nie ma on realnej możliwości przeprowadzenia badań jakościowych na moje zlecenie przez akredytowane laboratorium po raz drugi danej partii paliwa dostarczonego mi przez Dostawcę, gdyż okres oczekiwania na wyniki trwa do około dwóch tygodni.

Odnosnie zarzutu naruszenia 2.4.1. warunku koncesji decyzją z dnia 15 grudnia 2005 r. oświadczył, że nie zmieniał siedziby firmy, adresu, numeru w rejestrze przedsiębiorców, numeru identyfikacji podatkowej, nie rozszerzałem bądź ograniczałem mojej działalności, dlatego niezrozumiałe jest zarzucanie złamania powyższego warunku.

Zawnioskował o uchylenie w całości decyzji oraz o niezwłoczne wyjaśnienie i udokumentowanie na jakiej podstawie stwierdzone zostało, że to właśnie on spośród wszystkich przedsiębiorców koncesjonowanych, z którymi owa transakcja była przeprowadzona zostałem wskazany jako winny wprowadzenia złej jakości paliwa do obrotu. Stwierdził, że kara pieniężna wymierzana jest niewłaściwej osobie. Kara w wysokości 60.000 zł jest karą ogromną, która została naliczona od mojego obrotu i stanowi ona równocześnie praktycznie cały dochód roczny (roczny dochód to (...) zł).

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania, przeprowadzenie dowodów z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa URE - na okoliczności wskazane w pkt 1 i 2 sentencji zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 15 grudnia 2005 r., znak: (...) udzielił J. Ł. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą J. Ł. (...) z siedzibą w Ł., koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres od 20 grudnia 2005 r. do 20 grudnia 2015 r. ***/k. 18-20v akt sąd./***

Z kolei decyzją z dnia 10 lutego 2015 r., znak: (...) Prezes URE udzielił przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi, która obowiązuje od dnia 21 grudnia 2015 r. ***/k. 14-17 akt sąd./***

W dniach 26 maja 2015 r. i 8 czerwca 2015 r. została przeprowadzona przez inspektorów reprezentujących (...) Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w B. kontrola na prowadzonej przez przedsiębiorcę stacji paliw położonej w miejscowości P., dotyczącej jakości paliw ciekłych wprowadzanych przez przedsiębiorcę do obrotu. ***/k. 6-10, k. 21-32 akt adm./***

W dniu 26 maja 2015 r. inspektorzy (...) B. pobrali do kontroli próbki benzyny bezołowiowej 95 oferowanej do sprzedaży na ww. stacji paliw (podstawową i kontrolną). ***/k. 11-13, k. 14 akt adm./***

W dniu 28 maja 2015 r. próbka podstawowa ww. paliwa została przekazana do badań laboratoryjnych do (...) Laboratorium (...) z siedzibą w B.. ***/k. 15-17 akt adm./***

Po przeprowadzeniu stosownych badań laboratoryjnych próbki podstawowej benzyny bezołowiowej 95 pobranej na stacji paliw należącej do Przedsiębiorcy w dniu 26 maja 2015 r. stwierdzono, że nie spełnia ona wymagań jakościowych dla paliw ciekłych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych ze względu na zawyżoną zawartość siarki oraz zawyżoną temperaturę końca destylacji.

W powyższym badaniu laboratoryjnym uzyskano wyniki, tj.:

- zawartość siarki - 24 mg/kg, przy wymaganiach jakościowych wskazujących, iż maksymalna zawartość tej substancji w paliwie powinna wynosić 10 mg/kg, z przyjętą tolerancją metody badawczej < 10, 0+1,6 mg/kg,

- temperatura końca destylacji - w badanym paliwie osiągnięto temperaturę w wysokości 215,8 °C, przy wymaganiach jakościowych określających, iż maksymalna temperatura końca destylacji badanego paliwa powinna osiągnąć 210 °C z przyjętą tolerancją metody badawczej < 210,0+4,0 °C. Zostało to potwierdzone w protokole z badań laboratoryjnych nr (...) z dnia 3 czerwca 2015 r. **/k. 18-19 akt adm./**

W dniu 9 czerwca 2015 r. na wniosek przedsiębiorcy (...) B. przekazał do Zakładu (...) S.A. z siedzibą w P. próbkę kontrolną benzyny bezołowiowej 95 pobranej w dniu 26 maja 2015 r. na ww. stacji. Jak wynika z protokołu badań laboratoryjnych tej próbki z dnia 15 czerwca 2015 r. nr (...) badane paliwo nie spełniało wymagań jakościowych ze względu na zawyżoną zawartość siarki oraz zawyżoną temperaturę końca destylacji. **/k. 20 akt adm./**

W powyższym badaniu laboratoryjnym osiągnięto następujące wyniki:

- zawartość siarki - 20,2 mg/kg, przy wymaganiach jakościowych określających, iż maksymalna zawartość tej substancji w paliwie powinna wynosić 10 mg/kg, z przyjętą tolerancją metody badawczej < 10,0+1,8 mg/kg,
- temperatura końca destylacji - w badanym paliwie osiągnięto temperaturę w wysokości 217,7 °C, przy wymaganiach jakościowych określających, iż maksymalna temperatura końca destylacji badanego paliwa powinna osiągnąć 210 °C z przyjętą tolerancją metody badawczej < 210,0+4,0 °C.

W dniu 8 czerwca 2015 r. inspektorzy (...) B. przeprowadzili na należącej do przedsiębiorcy stacji paliw w miejscowości P. drugą kontrolę jakości paliw płynnych oferowanych do sprzedaży na tej stacji. **/k. 21-32 akt adm./**

W trakcie powyższej kontroli pobrano do badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 95 pochodzącej z dostawy tego paliwa dokonanej po dniu 26 maja 2015 r. **/k. 33-36 akt adm./**

W wyniku badania laboratoryjnego próbek benzyny bezołowiowej 95 pobranej przez inspektorów (...) B. na stacji paliw Przedsiębiorcy w dniu 8 czerwca 2015 r. wykonanego przez (...) Laboratorium (...) z siedzibą w B. ustalono, że paliwo to nie spełnia wymagań jakościowych dla paliw ciekłych określonych w ww. rozporządzeniu ze względu na zawyżoną zawartość siarki oraz zawyżoną temperaturę końca destylacji, a także zaniżoną liczbę oktanową. **/k. 37-38 akt adm./**

Po przeprowadzeniu powyższego badania w badanym paliwie stwierdzono:

- zawartość siarka na poziomie 32 mg/kg, przy wymaganiach jakościowych określających, iż maksymalna zawartość tej substancji w paliwie powinna wynosić 10 mg/kg, z przyjętą tolerancją metody badawczej < 10, 0+1,6 mg/kg,

- temperaturę końca destylacji na poziomie - 225,2 °C, przy wymaganiach jakościowych określających, iż maksymalna temperatura końca destylacji tego paliwa powinna osiągnąć 210 °C z przyjętą tolerancją metody badawczej < 210,0+4,0 °C, zaniżoną liczbę oktanową na poziomie 94,3 przy wymaganiach określonych na 95,0 i tolerancją metody badawczej >95,0-0,4. **/k. 39-42 akt adm./**

Powyższe ustalenia potwierdza protokół z badań laboratoryjnych nr (...) z dnia 15 czerwca 2015 r. jak wynika z przedstawionych dokumentów w związku z ww. kontrolą nie dokonywano badania laboratoryjnego próbki kontrolnej tego paliwa. **/k. 41-42 akt adm./**

Wielkość przychodów osiągniętych przez Przedsiębiorcę z tytułu prowadzonej działalności koncesjonowanej w 2015 r. wynosiły (...) zł (przy osiągniętym dochodzie z całej prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości (...))

zł). Wymierzona kara stanowi(...) % przychodów osiągniętych z tytułu prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej. /k. 58, k. 59-64, k. 65-66, k. 67-69 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym oraz sądowym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Art. 230 k.p.c. stanowi, że gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Za podstawę ustalenia stanu faktycznego Sąd przyjął wzajemnie niekwestionowane twierdzeń stron kierując się zasadą wyrażoną w art. 230 k.p.c.

Stosownie do treści art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie jest niezasadne zasadne.

Nie można zgodzić się z odwołującym, że nałożona kara jest bezpodstawna i nieuzasadniona.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie **bezsprzeczny** jest, że benzyna bezołowiowa 95 wprowadzona na stacji paliw powoda do obrotu w dniach: 26 maja 2015 r. oraz w dniu 8 czerwca 2015 r. nie spełniała wymagań przewidzianych w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. obowiązujących w dniu kontroli przeprowadzonych u powoda, ze względu na zawyżony parametr zawartości siarki, zawyżoną temperaturę końca destylacji oraz zawyżony parametr badawczej liczby oktanowej. Powyższe wynika bowiem z protokołów kontroli przeprowadzonej przez Inspekcję Handlową na stacji paliw powoda, tj. protokołów pobrania próbek paliw, protokołów przyjęcia próbki paliwa do badań oraz protokołów z badań próbek benzyny bezołowiowej Pb 95 (k. 3-42 akt adm.), zaś powód wskazanych wyżej okoliczności nie kwestionował. Nie zgłaszał również uwag co do ich treści, jak też zastrzeżeń do protokołów pobrania próbek paliwa. Jakkolwiek odwołujący po zapoznaniu się z powyższymi wynikami badania paliwa pobranego do kontroli przeprowadzonej u powoda w dniu 26 maja 2015 r., zgłosił wniosek o zbadanie próbki kontrolnej benzyny bezołowiowej Pb 95, w zakresie zawartości siarki i temperatury końca destylacji (k. 32 akt adm.), to badanie próbki kontrolnej benzyny bezołowiowej 95, wykonane zostało przez (...) Spółka Akcyjna Zakład (...) w P. i potwierdziło, że paliwo to nie spełnia wymagań rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. ze względu na temperaturę końca destylacji oraz zawartość siarki (k. 39-40 akt adm.).

Przedsiębiorca wprowadzał zatem do obrotu benzynę bezołowiową 95, której parametry nie odpowiadały normom tego paliwa określonym w rozporządzeniu Ministra Gospodarki w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych.

Zgodnie natomiast z treścią art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.

Warunek 2.2.1. koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 15 grudnia 2005 r. na okres od 20 grudnia 2005 do 20 grudnia 2015 r. stanowi, że „Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami wynikającymi z zawartych umów i z norm określonych prawem. W szczególności jest on zobowiązany posiadać ważny dokument określający parametry fizyko-chemiczne paliwa będącego przedmiotem obrotu i wydać na jego podstawie, na żądanie odbiorcy, oświadczenie, we własnym imieniu, o zgodności parametrów jakości dostarczonego paliwa z parametrami wynikającymi z norm określonych prawem lub z zawartej z tym odbiorcą umowy”.

Wobec powyższego, bezsprzecznie doszło do naruszenia wskazanego wyżej warunku, albowiem normy jakościowe badanego paliwa zostały przez powoda naruszone. Niezasadne w ocenie sądu jest twierdzenie odwołującego, że nie wprowadził do obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami wynikającymi z norm określonych prawem. Jak stwierdził od początku prowadzenia działalności zawsze posiadał aktualny ważny

dokument określający parametry fizyko-chemiczne danej partii paliwa, zaś w koncesji nie ma warunku każdorazowego przeprowadzenia kontroli monitorującej jakość wprowadzonej już do obrotu danej partii paliwa dostarczonej mu przez dostawcę nie posiadającego własnej bazy magazynowej. Powód stwierdził również, że dostawca transportuje tym samym pojazdem różne paliwa ciekłe, tj. olej opałowy, olej napędowy oraz benzynę bezołowiową, a wszystkie te paliwa posiadają zupełnie inne parametry fizyko-chemiczne. Zdaniem sądu, już chociażby z tej racji powód, zdając sobie sprawę, że samochodem dostarczającym paliwo dowożonej są różnego rodzaju paliwa winien dołożyć szczególnej staranności jeśli chodzi o wiedzę na temat jakości wprowadzanego do obrotu paliwa, zważywszy na różne właściwości fizyko-chemiczne przewożonych przez dostawcę paliw ciekłych. Twierdzenie, że posiada świadectwa jakości wystawione przez (...) S.A., od którego dokonuje zakupu dostawca, nie jest wystarczające dla uznania, że powód dołożył staranności wprowadzając do obrotu dostarczone mu paliwo. On to bowiem odpowiada za wprowadzenie paliwa niespełniającej norm jakościowych partii paliwa, zgodnie z brzmieniem udzielonej mu koncesji, której przestrzegania się zobowiązał. Fakt posiadania świadectwa jakości określonej partii paliwa ma znaczenie jedynie wówczas, gdy powód wykaże, że pogorszenie jakości paliwa nie nastąpiło w okresie późniejszym, a więc w czasie transportu lub już na stacji benzynowej. Okoliczność taka nie została w niniejszej sprawie wykazana. Powód jako finalny podmiot wprowadzający paliwo do obrotu odpowiada za jego złą jakość, a sprzedaż paliwa o jakości nieodpowiadające wynikającym z przepisów prawa normom stanowiło naruszenie warunków koncesji, a w konsekwencji stanowiło podstawę do nałożenia kary pieniężnej.

Zdaniem Sądu przesłanki wpływające na wymiar kary zostały przez Prezesa URE ocenione prawidłowo. W szczególności wina powoda polegała na niedochowaniu należytej staranności w prowadzeniu przedsiębiorstwa, co skutkowało wprowadzeniem do obrotu paliwa z przekraczającą normę zawartością siarki i zawyżoną temperaturę końca destylacji, a także fakt, że sprzedaż paliwa nienależytej jakości stwierdzono dwukrotnie.

Ponadto wbrew zarzutowi odwołującego w decyzji wzięto pod uwagę na korzyść powoda okoliczność, że dotychczas nie był karany na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego, co jednoznacznie wynika z treści jej uzasadnienia..

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w Warszawie działając na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, zasądzając na rzecz powoda koszty postępowania w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych (art. 98 k.p.c.), mając na względzie, że zgodnie z art. 108 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

SSO Bogdan Gierzyński